

Όσο είμαστε δέσμιοι των φθαρτών τόσο απομακρυνόμαστε από τον Χριστό (Μητροπολίτης Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας Παντελεήμων)

/ Πεμπτουσία· Ορθοδοξία-Πολιτισμός-Επιστήμες

«Διδάσκαλε αγαθέ, τι αγαθόν ποι-η-σω ίνα έχω ζωήν αιώνιον;»

Έναν άνθρωπο μας παρουσιάζει το σημερινό ευαγγελικό ανάγνω-σμα. Έναν άνθρωπο, που πλησιάζει τον Χριστό και του απευ-θύνει μια ευ-λαβή κατά τα φαινόμενα ερώτη-ση: «Δι-δα-σκαλε αγαθέ, τι αγαθόν ποιήσω ίνα έχω ζωήν αιώνιον;». Τι να κάνω, δηλαδή, προκειμένου να κερ-δίσω την ουρά-νια ζωή;

Ο Χριστός όμως δεν φαίνεται να εντυπω-σιάζεται από αυτήν την εξω--τερική του ευσέβεια, γιατί στην ερώτησή του ήδη έχει διακρίνει, ότι δεν τον πλη-σιάζει ως Θεάνθρωπο αλλά ως έναν απλό διδάσκαλο του Μωσαικού νόμου.

Γι' αυτό και αρ-χι-ζει την απάντησή του με μια ερώτη-ση: «γιατί με ονο-μάζεις αγα-θο; κα-νέννας άνθρωπος δεν είναι αγα-θος παρά μόνον ο Θεός». Αν, δηλαδή,

δεν με αναγνω-ρι-ζεις ως Θεό, μη μου αποδίδεις έναν χαρα-κτη-ρισμό που ανήκει στον Θεό, ο οποίος είναι ο μόνος και πραγμα-τι-κα αγαθός, αφού σ' αυ-τον συγκεν-τρω-νονται σε απόλυτο βαθμό όλες οι αρετές.

Η απάντηση του Χριστού δεν έχει σχολαστικό χαρα-κτη-ρα, θέλει να δεί-ξει στον αν-θρωπο ότι πρέπει να είναι ταπεινός και να μην αρέ-σκε-ται στους επαίνους και τις κο-λακεί-ες των άλλων. Αυτή είναι η πρώτη συμβουλή που έμμεσα προσφέρει ο Χριστός στον συνομιλητή του, προ-κει---μένου να επιτύχει τον σκοπό του, να κερδίσει την ουράνια ζωή.

Και συνεχίζει ο Χριστός την απάν-τησή του. Γνωρί-ζεις, του λέει, ως Ιουδαίος, τις εντολές που έδω-σε ο Θεός στον Μωυσή: να μην φο-νεύσεις, να μην μοι-χεύσεις, να μην ψευδομαρτυρήσεις, να τιμάς τον πα----τέρα σου και την μητέρα σου. Απλά και καθημερινά πράγματα ζη-τα ο Χριστός από τον άνθρωπο της ευαγγελικής περι-κοπής. Δεν του ζη-τα τίποτε δύσκολο και επίπονο. Με φιλό-ανθρωπο τρόπο επιμέ-νει πρώτα στα ευκολότερα, γιατί γνω-ρίζει ότι ο άνθρωπος είναι ασθε--νης και δεν αντέχει μεγάλα βα-ρη. Εντολές είναι και αυτές του Θεού και θα εξασφάλιζαν στον αν-θρωπο του ευαγγελίου την αιώνια ζωή που ποθούσε.

Ο συνομιλητής του όμως τον βε-βαιώνει πως όλα αυτά τα έχει τη-ρήσει από τη νεανική του ηλικία και γι' αυτό επιθυμεί τώρα κάποια δυσκολότερα καθήκοντα και κα-ποιες βαρύτερες εντολές να τηρή-σει.

Κι ο Ιησούς, αφού άκουσε ότι τη-ρησε τον μωσαικό νόμο και επι-διώ-κει κάτι τελειότερο, του υπο-δει-κνύει τη μία εντολή που του απο-με-νει να εκπληρώσει: «ύπαγε πώλη-σον σου τα υπάρχοντα και δος πτω-χοίς και δεύρο ακολούθει μοι».

Αν έχεις, του λέει, τηρήσει τον νο-μο της Παλαιάς Διαθήκης, μένει τώρα να τηρήσεις και τις δικές μου εντολές, να βαδίσεις τον δικό μου δρόμο. Για να τον βαδίσεις όμως ευ-κολα και απρό-σκοπτα, πρέπει να τι-νάξεις από πάνω σου το βαρύ φορ-τίο του πλούτου, να μοιράσεις τα υπάρχοντά σου στους φτω-χούς και ανάλαφρος να ακολουθήσεις τον νέο δρόμο που σου υποδεικνύω. Διό-τι, πως είναι δυνατόν να ακο-λουθείς Αυτόν που κατέβηκε από τον ουρανό, για να ανεβάσει τον άνθρωπο στον ουρανό, αν σε κρατά δεμένο στη γη το βα-ρος του πλού-του;

Απέναντι στις πολλές εντολές του μωσαικού νόμου ο Χριστός βάζει μο-νο μία, την απόρριψη της φιλαργυρίας. Την εξήγηση μας την δίνει ο απόστολος Παύλος που ονο-μάζει τη φιλαργυρία ρίζα όλων των κα-κων. Κατά συνέ-πεια, αν κόψουμε τη ρίζα των κακών, μπορούμε να αποκτήσου-με όλες τις αρετές. Γι' αυτό και ο Χριστός προτείνει «πώλησον τα υπάρχοντα σου και διάδος πτω-χοίς και έξεις θησαυρόν εν ουρα-νω».

Ας προσέξουμε, αδελφοί μου, ποια είναι η ανταπόδοση του Θεού στη θυσία του

ανθρώ-που. Μοιρά-ζεις γήινα αγαθά και κερδίζεις ουράνια. Σκορ-πι-ζεις μι-κρά πράγματα, που σύντομα εξαφανίζονται και χάνο-νται, και παίρνεις έναν ακένωτο και αιώνιο θησαυρό. Αδια-φο-ρείς για φθαρτά αγαθά και απολαμ-βα-νεις τα άφθαρτα. Και όχι μόνον αυ-το, αλλά γίνεσαι και ακόλου-θος του Χριστού. Γιατί τι σημαίνει «δεύρο ακο-λούθει μοι»; Σημαί-νει ότι θα ει-σαι πάντοτε κοντά στον Χριστό, θα βρίσκεσαι εκεί που βρίσκεται, θα κα--τοικείς εκεί που θα κατοικεί.

Ο άνθρωπος της ευαγγελικής πε-ρι-κο-πης δεν ήταν έτοιμος να εφαρ-μόσει αυτή την εντολή και να ακο-λουθήσει τον Χριστό και έχασε την αιώνια ζωή.

Όμως η πρόσκληση απευθύνεται και σε μας, αδελφοί μου. Ο Χριστός μας καλεί να τον ακολουθήσουμε αποδεσμευόμενοι από ο,τι μας συν-δέει με τη γη. Διότι ο,τι μας συνδέει με τη γη, μας απομακρύνει από Εκεί-νον, μας εμποδίζει να τον ακολουθήσουμε. Για άλλους μπορεί να είναι ο πλούτος, για άλλους αλ-λα υλικά πράγματα, για άλλους ο ίδι-ος ο εαυτός τους.

Ας εξετάσουμε, αδελφοί μου, τον εαυτό μας και ας βρούμε αυτό στο οποίο υστερούμε. Γιατί τίποτε δεν αξί-ζει όσο η αιώνια ζωή για να τη στε-ρη-θούμε για κάτι προσωρινό και εφή--μερο, όπως τη στερήθηκε ο αν-θρωπος του σημερινού ευαγγε-λίου.

Ας θυσιάσουμε, λοιπόν, τον όποιο προ-σκαιρο θησαυρό μας, προκειμένου να απολαύ-σουμε τους θησαυρούς του ουρανού αιωνίως. Αμήν.

πηγή: <http://imverias.blogspot.com/>